

afskille Statens Indkomster og Statens Indtægtskilder fra de almindelige Indtægtskilder, de Indtægtskilder, der flyde ind paa anden Maade. Hvis Skatteevnen sættes ved alfor store Krav til Kommunerne, saa sætter man i samme Dilemma Skattebyernes Evne til at svare til Staten. Derfor tillod jeg mig engang at udtale, at det vilde være gunstigt, særdeles oplysende som Grundlag for Finantsudvalget, tillige at have liggende en Oversigt over, hvilke Udgifter der havde foreligget Kommunerne, for at man deraf kunde se, hvor stor en Skattebyrde der egentlig talt falder paa enhver Skattebyder her i Landet. Dette blev af den daværende Finantsminister imødegaaet med, at man strengt skulde holde sig til Grundlovens Ord „Staten“, det er Statens Indtægter, der her skal omtales; men vil man følge Grundlovens Mand, saa er det ikke Statskassens Indtægter, men Statens Indtægter i det Hele, de Indtægter, der indflyde i Staten, og for at oplyse disse vilde det være særdeles nyttigt ogsaa at tage Kommunernes Indtægter med. Jeg skal nævne et Tilfælde, hvor f. Ex. Staten har læstet en hel Del af sine tidligere Statsudgifter over paa Kommunerne. Det var den Gang, da vi toge alle de kongelige Bete ud af Statskassens Budget og lagde dem over paa Kommunerne; der tog man ligesom nogle af Statens Udgifter og lagde dem over paa Kommunerne. Det har man gjort, paa denne Maade har man skaffet Kommunerne flere Udgifter og altsaa tvunget dem til at skabe flere Indtægter. Dette leder mig til den ganske simple Ting: ikke just altid at se alfor skarpt paa den Enkelte, men paa vort Hele som et Samfund, og vide, at naar det ene Lem paa Legemet lider, lider ogsaa det andet. Støttende mig paa denne Udvikling, vil jeg slutte med at gjentage, at jeg tror, at Mange ville være det ærede Udvalg taknemmelig for, at det er fremkommet med dette Forslag. Det forekommer mig ikke, at de Bemærkninger, den høitærede Minister fremsatte imod Forslaget, ere af den Betskaffenhed, at man skulde frygte for, at han ikke kunde modtage et Forslag som dette. Jeg tror, at vi i det Hele, affet fra alle politiske Modsetninger, maatte kunne mødes paa dette Punkt, og jeg tror, at saa Penge, der ville komme til at staa paa indeværende Mars Finantslov og Tillægsbevillingslov, ville gjøre den stieblikkelige Gavn som de Penge, Udvalget i det omhandlede Dilemma har foreslaaet bevilget.

Formanden (Krabbe): Da der er indtegnet flere Talere, skal jeg her afbryde Forhandlingerne.

Ved Skrivelse af Gaars Dato fra Finantsministeren er modtaget Underretning om, at Hans Majestet Kongen ved allerhøieste Resolution af 21de dennes har stadfæstet en Anordning angaaende Forandring af Anordningen af 25de Marts

1872 om Organisationen af den militære Styrke paa St. Croix.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1876 til 31te Marts 1877.

Mødet hævet Kl. 4, 20 M.

Et og halvfemsfindstyvende Møde.

Førdagen den 24de Februar Kl. 1.

Sekretæren, Bernsen, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underkrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af tredie Behandling af: Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1876 til 31te Marts 1877.

Formanden (Krabbe): Som det vil erindres, ere alle Vædringsforslagene og selve Lovforslaget i dets Helhed under Forhandling; denne er gjenoptagen.

Th. Nielsen: Jeg kan ikke Andet end være meget vel tilfreds med, at Vædringsforslaget Nr. 8 er stillet af hele Udvalget, og at den høitærede Krigsminister har tiltraadt det; thi ved denne Bevilling viser Folkethinget og Lovgivningsmagten i det Hele, at de hædre Mindet og ville finde det mindre passende, om den paagjældende Mand skulde blive nødt til at ty til Fattigvæsenet, ligesom det ogsaa er mig bekjendt, at Fattigvæsenet vilde krympe sig ved at modtage ham. At han faar en Slags Nationalbelønning, kan jeg fra mit Standpunkt ikke Andet end finde meget tilfredsstillende. — Det er ellers nærmest angaaende Vædringsforslaget under Nr. 2 og 12, som her have været udførlig behandlede, at jeg agter at udtale mig noget nærmere. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Vilde) sluttede sit Foredrag igaar omtrent med følgende. Han